Kon. bibl.

A°. 1914. N°. 35.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE,

waarbij afgekondigd wordt het Koninklijk besluit van den 22n. Mei 1914, No. 84, tot vaststelling van een Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk Besluit:

AFSCHRIFT.
22 Mei 1914.
N°. 84.

BESLUIT *van den 22n. Mei 1914 tot vaststelling van een Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie Curaçao.*

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 17 April 1914, Afd. B, N°. 1;

Gelet op de artikelen 48 en 138 van het Reglement op het beleid der Regeering van de kolonie *Curaçao*;

Den Raad van State gehoord (advies van 5 Mei 1914, N°. 24);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 18 Mei 1914, Afdeeling B., N°. 2;

Hebben goedgevonden en verstaan:

met intrekking van het bij Koninklijk besluit van 4 September 1868, N°. 18 (P. B. N°. 16), vastgestelde Reglement op de inrigting en de zamenstelling der Regterlijke Magt in de kolonie *Curaçao*, zooals dit Reglement thans luidt, vast te stellen het hierna volgend

Reglement op de inrichting en de samenstelling van de Rechterlijke Macht in de kolonie *Curaçao*.

EERSTE AFDEELING.

Van de Rechterlijke Macht in het algemeen.

Artikel 1.

De rechtsmacht in burgerlijke zaken omvat de kennisneming van alle twistgedingen over eigendom of daaruit voortspruitende rechten, over schuldvordering en andere burgerlijke rechten. Die in strafzaken omvat de kennisneming van alle vervolging tot toepassing van straf.

Artikel 2.

Rechtsmacht in burgerlijke zaken wordt uitgeoefend door kantongerechten en het hof van justitie.

Rechtsmacht in strafzaken wordt uitgeoefend door kantongerechten, de raden van justitie en het hof van justitie, behoudens de gevallen waarin een andere rechter is aangewezen.

Artikel 3.

Het openbaar ministerie is belast met de handhaving der algemeene verordeningen, de vervolging van alle strafbare feiten en het doen uitvoeren van alle strafvonnissen.

Artikel 4.

Het openbaar ministerie bij het kantongerecht op Curaçao wordt uitgeoefend door den advocaat-generaal, dat bij de raden van justitie en bij de kantongerechten op St. Martin en St. Eustatius door de officieren van justitie, dat bij de overige kantongerechten door de ambtenaren daartoe aangewezen.

Artikel 5.

De ambtenaren van het openbaar ministerie zijn verplicht de bevelen na te komen, die hun in hunne ambtsbetrekking door of vanwege den Gouverneur worden gegeven.

Artikel 6.

De ambtenaren van het openbaar ministerie bij het hof en de raden van justitie zijn verplicht, wanneer het aan de colleges, waarbij zij zijn geplaatst, voorkomt, dat de vervolging van strafbare feiten behoort ingesteld of voortgezet te worden, aan het bevel dier colleges te voldoen om verslag te geven en de daartoe betrekkelijke stukken over te leggen.

Zij zijn, behoudens de bepalingen bij het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie *Curaçao*, verplicht om, op bevel dier colleges, te vervolgen of te doen vervolgen.

Artikel 7.

De president en de leden van het hof van justitie, alsmede de procureur-generaal, moeten den ouderdom van dertig jaren hebben bereikt en aan eene Rijks- of daarmede bij of krachtens de wet gelijkgestelde Nederlandsche Universiteit sedert ten minste vijf jaren den graad van doctor in de rechtswetenschap bekomen hebben.

De leden-plaatsvervangers van het hof van justitie, de advocaat-generaal, de presidenten en leden van de raden van justitie, de officieren van justitie en de kantonrechter op *Curaçao* moeten den ouderdom van vijfentwintig, de overige door den Gouverneur benoemde leden van de rechterlijke macht dien van een en twintig jaren bereikt hebben.

In bijzondere gevallen kan van de in dit artikel genoemde eischen van benoembaarheid worden afgeweken. Geldt het eene benoeming door den Gouverneur, dan wordt de Raad van Bestuur vooraf door hem gehoord.

Artikel 8.

Onvereenigbaar met het bezoldigde lidmaatschap der rechterlijke macht is :

De betrekking van praktizijn, notaris, solliciteur of zaakwaarnemer.

Aan de griffiers bij de raden van justitie en aan die bij de kantongerechten kunnen echter de functiën van notaris worden opgedragen ;

Het drijven van handel, het doen van nering of het uitoefenen van eenig beroep, zelfs al geschiedt dit op naam der echtgenoote of door een tusschenpersoon. Van deze bepaling kan door den Gouverneur dispensatie worden verleend aan hen, die met de tijdelijke waarneming van rechterlijke betrekkingen belast worden ;

Elk openbaar bezoldigd ambt. Twijfel of eenige openbare bediening is een bezoldigd ambt, wordt door den Gouverneur beslist. Rechterlijke ambtenaren, aan welke slechts eene toelage is verleend, worden, met betrekking tot dit artikel, niet voor bezoldigd gehouden.

Bezoldigingen van rechterlijke betrekkingen niet hooger dan duizend gulden worden als toelagen beschouwd, ook al is het toegestaan voor die toelage voor het pensioen te storten.

Artikel 9.

Een lid der rechterlijke macht, eene met zijn rechterlijk ambt onvereenigbare betrekking of bediening aanvaardende, houdt van rechtswege op lid der rechterlijke macht te zijn.

Met de aanvaarding van het lidmaatschap der rechterlijke macht wordt de benoemde geacht afstand gedaan te hebben van elke daarmede onvereenigbare betrekking.

Artikel 10.

Bloedverwanten of aangehuwden, tot den derden graad ingesloten, mogen tegelijk geene ambtsbetrekkingen in of bij hetzelfde rechterlijk college of bij hetzelfde kantongerecht bekleeden. Ingeval van opkomende zwagerschap na de benoeming, legt hij, door wiens huwelijk de zwagerschap ontstaat, zijn ambt neder. Door den Gouverneur kan echter in dat geval ontheffing worden verleend.

De president draagt zorg, dat aangehuwden, tengevolge van ontheffing tot hetzelfde rechterlijk college behoorende, zoo

min mogelijk als rechters of ambtenaar van het openbaar ministerie te zamen zitting hebben bij de behandeling derzelfde zaak.

Artikel 11.

De leden der rechterlijke macht, leggen, elk naar de wijze zijner godsdienstige gezindheid, vóór het aanvaarden van hun ambt den navolgenden eed (belofte) af:

,,Ik zweer (beloof) trouw aan de Koningin en gehoorzaam- ,,heid aan de algemeene verordeningen.

,,Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig" (,,Dat beloof ik").

Alvorens tot dien eed of belofte te worden toegelaten, leggen zij den volgenden eed (verklaring en belofte) van zuivering af:

,,Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk noch onmiddellijk, ,,onder welken naam of voorwendsel ook, tot het verkrijgen ,,mijner aanstelling, aan iemand, wie hij ook zij, iets heb ,,gegeven of beloofd, noch zal geven.

,,Ik zweer (beloof), dat ik nimmer eenige giften of geschen- ,,ken hoegenaamd zal aannemen of ontvangen van eenig per- ,,soon, welken ik weet of vermoed in eenige rechtszaak te ,,zijn of te zullen worden betrokken, in welke mijne ambts- ,,verrichtingen zouden kunnen te pas komen.

,,Zoo waarlijk helpe mij God Almachtig" (,,Dat verklaar ,,en beloof ik").

Artikel 12.

De eed, belofte of verklaring, in het vorig artikel vermeld, wordt afgelegd in handen van den Gouverneur, of van den ambtenaar daartoe door hem aangewezen.

Artikel 13.

De presidenten zijn bevoegd, ambtshalve of op de vordering van het openbaar ministerie, aan de leden van hun college, de plaatsvervangers en griffiers, die de waardigheid van hun ambt of hunne ambtsbezigheden verwaarloozen, na hen te hebben gehoord, de noodige waarschuwing te doen.

De president van het hof van justitie heeft gelijke bevoegdheid ten aanzien van de presidenten der raden van justitie en van de kantonrechters, hunne plaatsvervangers en griffiers.

Artikel 14.

De bezoldigde leden van de rechterlijke macht hebben, voor zoover zij op het eiland Curaçao zijn gevestigd, hun vast en voortdurend verblijf in het stadsdistrict, en, voor zoover zij op de andere eilanden zijn gevestigd, in de hoofdplaatsen dier eilanden.

Artikel 15.

De bezoldigde leden der rechterlijke macht mogen zich buiten den vacantietijd, en de leden der vacantiekamer ook gedurende dien tijd, niet langer dan drie dagen van de plaats van hun vast en voortdurend verblijf verwijderen, zonder verlof van den Gouverneur of gezaghebber.

De onbezoldigde leden geven van hunne afwezigheid kennis aan den Gouverneur of gezaghebber, teneinde deze, zoo noodig, in hunne vervanging kunne voorzien.

Artikel 16.

De jaarlijksche vacantie van het hof en de raden van justitie vangt aan met den eersten en eindigt met den laatsten December.

Artikel 17.

Gedurende de vacantie is bij het hof van justitie eene kamer belast met de behandeling van burgerlijke zaken, welke spoed vereischen.

Voor de behandeling van strafzaken heeft geene vacantie plaats.

Artikel 18.

De presidenten der rechterlijke colleges worden, bij verhindering of ontstentenis, vervangen door het oudste lid, de leden dier colleges en de kantonrechters door plaatsvervangers, naar rang van benoeming.

Artikel 19.

Zoo noodig wordt de procureur-generaal bij het hof van justitie vervangen door den advocaat-generaal, en, bij verhindering of ontstentenis van dezen, door een lid van het hof van justitie daartoe door den president aan te wijzen.

De officier bij een raad van justitie wordt, zoo noodig, ver-

vangen door een daartoe door den president van dien raad aan te wijzen lid van dien raad.

De ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantongerechten worden, zoo noodig, vervangen door een rechter-plaatsvervanger bij het kantongerecht, naar rang van benoeming.

Artikel 20.

Bij verhindering of ontstentenis van den griffier van het hof van justitie, wordt zijn dienst waargenomen door eenen ambtenaar ter griffie, ten minste drie en twintig jaren oud, door den president benoemd en daartoe beëedigd.

Bij verhindering of ontstentenis van den griffier van een raad van justitie of een kantongerecht, worden zijne ambtsverrichtingen waargenomen door een ingezetene, gelijke vereischten als de griffier bezittende, door den president van den raad van justitie of den kantonrechter te benoemen tot wederopzeggings toe, en te beëedigen.

Artikel 21.

Vonnissen kunnen, op straffe van nietigheid, niet worden gewezen met een ander getal rechters, dan bij dit Reglement is bepaald.

De presidenten der rechterlijke colleges zijn bevoegd om, indien zij het voor de behandeling eener zaak noodig achten, een of meer leden boven het bepaalde getal als bijzittende leden aan te wijzen.

Deze bijzittende leden zijn bij de behandeling der zaak tegenwoordig, doch werken niet mede tot het wijzen van het vonnis, dan ter vervanging van de leden, het gewone aantal uitmakende, die verhinderd worden daaraan deel te nemen.

Van dit alles wordt in het audientieblad of proces-verbaal ter terechtzitting melding gemaakt.

Artikel 22.

Geen lid van het hof van justitie mag rapporteur of commissaris zijn in eene burgerlijke zaak, waarin een zijner bloedverwanten of aangehuwden, tot den derden graad ingesloten, als praktizijn werkzaam is.

Artikel 23.

Geen rechterlijk ambtenaar mag zich, rechtstreeks of zijde-

lings, over eenige voor hem aanhangige geschillen, of die hij weet of vermoedt dat voor hem aanhangig zullen worden, in eenig afzonderlijk onderhoud inlaten met partijen of hare praktizijns, noch van hen afzonderlijke onderrichting of schrifturen aannemen.

Artikel 24.

In alle zaken doet de president hoofdelijk omvraag.

Bij beraadslaging over rechtszaken begint hij met den commissaris of rapporteur; vervolgens brengen de verdere leden, van den jongstbenoemden tot den oudste, en eindelijk hij zelf zijn gevoelen uit.

In diezelfde orde heeft de stemming plaats.

Een afwezend lid kan zijn gevoelen niet door een zijner medeleden doen voordragen, noch schriftelijk indienen.

Artikel 25.

Wanneer meer dan twee verschillende gevoelens zijn uitgebracht, wordt het besluit opgemaakt op de wijze, die het meest overeenkomt met het gevoelen der meerderheid.

Geen beslissing wordt in strafzaken ten nadeele van den beklaagde genomen, dan bij meerderheid van stemmen.

Artikel 26.

De leden van de rechterlijke macht zijn verplicht het geheim te bewaren omtrent de gevoelens, die in raadkamer over aldaar behandelde rechtszaken zijn geuit.

Zij zijn daartoe evenzeer verplicht omtrent alle zoodanige onderwerpen, tot welker geheime behandeling in raadkamer besloten is of waarvan de geheimhouding bij algemeene verordening wordt opgelegd.

Artikel 27.

De rechterlijke colleges en ambtenaren zijn verplicht bericht, consideratiën en advies te geven, wanneer zulks door den Gouverneur wordt gevraagd.

Wanneer echter de zaak, waaromtrent bericht, consideratiën en advies zijn gevraagd, aan de rechterlijke beslissing is onderworpen, of het te voorzien is dat zulks zal geschieden, is het geven van eenvoudig bericht voldoende.

Artikel 28.

De rechterlijke colleges en ambtenaren zijn onderling verplicht gevolg te geven aan letteren-requisitoriaal ten dienste der justitie, ook wanneer zij zijn uitgevaardigd door rechterlijke colleges of ambtenaren in het moederland of in eene der andere koloniën van het rijk.

Zij voldoen aan soortgelijke verzoeken van vreemde colleges of ambtenaren, of richten die tot hen, volgens door den Gouverneur vast te stellen voorschriften.

Artikel 29.

Bij besluiten van den Gouverneur worden vastgesteld:

1º Het costuum der rechterlijke ambtenaren;

2º De orde van den inwendigen dienst bij de rechterlijke colleges en kantongerechten;

3º Al wat betreft de admissie en het costuum der praktizijns, en het toezicht van de rechterlijke colleges over de handelingen der praktizijns als zoodanig;

4º De aanstelling en de ambtsbekleeding van deurwaarders;

5º De tarieven regelende de justitiekosten zoo in burgerlijke als in strafzaken, alsmede de belooningen, welke ter zake van rechtshandelingen worden toegelegd, en de voorschotten, reis- en verblijfkosten, welke in rekening zullen worden geleden.

TWEEDE AFDEELING.

Van de Rechterlijke Macht in het bijzonder.

1. *Van de kantongerechten.*

Artikel 30.

Er zijn zes kantongerechten: één op Curaçao, één op Bonaire, één op Aruba, één op St. Martin, één op St. Eustatius en één op Saba.

Het rechtsgebied van ieder kantongerecht strekt zich uit over het eiland, waar het gevestigd is, met zijne onderhoorigheden.

Artikel 31.

Er zijn voor elk kantongerecht één rechter, twee plaatsver-

vangers, één ambtenaar van het openbaar ministerie en één griffier.

De president van den raad van justitie is kantonrechter op het eiland, waar die raad is gevestigd, de griffier van dien raad griffier van het kantongerecht op dat eiland.

Artikel 32.

De kantonrechters nemen in burgerlijke zaken kennis, behoudens hooger beroep, indien de vordering niet meer bedraagt dan driehonderd gulden:

1º. Van alle persoonlijke vorderingen, ook dan wanneer bij eene vordering tot betaling van interesten eener inschuld, deze meer dan driehonderd gulden bedraagt;

2º. Van alle vorderingen tot betaling van grondrenten, erfpachten en andere schuldplichtigheden van dien aard;

3º. Van alle vorderingen tot opeisching van roerende zaken.

Artikel 33.

De bevoegdheid des kantonrechters houdt op:

1º. Wanneer, bij verwering tegen eene der vorderingen, in het voorgaande artikel omschreven, de rechtstitel wordt betwist, met het gevolg, dat het geschil loopt over eene onbepaalde waarde, of eene waarde driehonderd gulden te boven gaande;

2º. Wanneer eene der vorderingen, in het voorgaand artikel omschreven, een gedeelte betreft, hetzij van eene grootere geldsom, hetzij van eene algemeenheid van roerende zaken, en de rechtstitel wordt betwist, met het gevolg, dat het geschil loopt over eene onbepaalde waarde, of eene waarde driehonderd gulden te boven gaande.

Artikel 34.

De kantonrechters nemen insgelijks, behoudens hooger beroep, kennis:

1º. Van alle vorderingen tot zoodanig herstel van verhuurde onroerende goederen, als ten laste van den huurder is gebracht;

2º. Van alle vorderingen tot betaling van arbeidsloonen van werklieden, van loonen van dienstboden, en tot uitvoering van overeenkomsten tusschen meesters en hunne dienstboden of werklieden;

3º Van de burgerlijke vordering ter zake van beleediging, ook dan wanneer nevens of in de plaats van eene geldsom een andere eisch tot betering gedaan wordt;

4º Van de vorderingen tot ontbinding van huur, en dientengevolge tot ontruiming van onroerende goederen, indien de huurprijs over den tijd, gedurende welken de overeenkomst nog zou moeten werken, niet meer bedraagt dan driehonderd gulden;

5º Van de vorderingen tot ontruiming van onroerende goederen, op grond van het niet bestaan van huur of van het eindigen van den huurtijd;

6º Van alle vorderingen wegens bezitrecht;

7º Van de vordering tot vanwaardeverklaring van een belegd beslag, wanneer gelijktijdig daarmede wordt ingesteld eene tot hunne bevoegdheid behoorende vordering, terzake waarvan het beslag gelegd is;

8º Van de vordering tot opheffing van een gelegd beslag, wanneer de vordering, terzake waarvan het beslag gelegd is, tot hunne bevoegdheid behoort;

9º Van de vordering tot vanwaarde- of nietigverklaring van een gedaan aanbod van betaling of van eene gerechtelijke bewaargeving, wanneer de waarde der zaak of de geldsom, die aangeboden of in bewaring gesteld is, hunne bevoegdheid niet overschrijdt.

De bevoegdheid van den kantonrechter houdt op, wanneer bij rechtsvorderingen, onder Nº 5 van dit artikel bedoeld, de verweerder zich beroept op een rechtstitel, aanleiding gevende tot een geschil, over eene waarde van meer dan driehonderd gulden loopende.

Artikel 35.

De kantonrechters nemen kennis van elken eisch in reconventie, die, wat het onderwerp des geschils betreft, tot hunne bevoegdheid behoort, ook dan wanneer het beloop van dien eisch, gevoegd bij dat van den eisch in conventie, die bevoegdheid te boven gaat.

Wanneer zij, met opzicht tot het onderwerp van het geschil, onbevoegd zijn om kennis te nemen van den eisch in reconventie, kunnen zij, òf de kennisneming van den eisch in conventie aan zich houden, òf beide gedingen verwijzen naar den rechter, die bevoegd is om van den eisch in reconventie kennis te nemen.

Artikel 36.

Partijen, bevoegd tot het aangaan van dading of compromis, kunnen de beslissing van de daarvoor vatbare geschillen opdragen aan eenen kantonrechter te harer keuze.

De kantonrechter is verplicht aan die opdracht te voldoen, welke ook de aard van het geschil of de waarde van het betwiste voorwerp zij.

Tegen zijne uitspraak is geen beroep toegelaten, ten ware partijen het zich bij de opdracht hebben voorbehouden.

Partijen, tot het aangaan van dading of van compromis bevoegd, kunnen insgelijks afstand doen van het recht van beroep van de vonnissen van kantonrechters.

Artikel 37.

De kantonrechters vonnissen:

1º Over alle overtredingen, waarvan de kennisneming niet aan een anderen rechter is opgedragen;

2º Over alle misdrijven, op welke geen andere straf is gesteld dan gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden, ook dan wanneer wegens samenloop van zoodanige misdrijven, wegens herhaling van dergelijk misdrijf of wegens ambtelijke hoedanigheid van dengene, die het misdrijf begaan heeft, afzonderlijk of gezamenlijk voorkomende, een zwaardere straf kan worden opgelegd.

De bepalingen van het derde en vijfde lid van artikel 41, van het tweede lid van artikel 47 en van het eerste lid van artikel 51 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Curaçao* blijven ten deze buiten toepassing;

3º Over alle misdrijven, omschreven in de artikelen 186, 263 eerste lid, 279 jo. 273 eerste lid, 313 eerste lid, 317 sub 1º en 2º jo. 313 eerste lid, 322 jo. 321, 327 tweede lid, 366, 367, 372 jis. 366 en 367, 406, 408 jo. 406 en 416 jis. 414 en 415 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Curaçao*, wanneer zoowel zij zelf als de ambtenaren van het openbaar ministerie van oordeel zijn:

a. dat de instructie der zaak geen moeilijkheden oplevert, en

b. dat het feit met geen andere straf behoort gestraft te worden dan gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden, met of zonder de sub. 2º van dit artikel vermelde verhooging van straf.

Hunne bevoegdheid houdt niet op, al gaat de straf gepaard

met verbeurdverklaring of last tot vernietiging of onbruikbaarmaking van eenig voorwerp, of met last tot slechting of opruiming van tot stand gebrachte of aangevangen werken.

Over de burgerlijke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits vijftig gulden niet te boven gaande, ingesteld door de beleedigde partij, die zich in het geding over de strafzaak heeft gevoegd, doen de kantonrechters gelijktijdig met de strafzaak uitspraak.

Hunne vonnissen zijn aan hooger beroep onderworpen, met uitzondering van het geval, dat op het feit geen andere straf is gesteld dan geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

2. *Over de raden van justitie.*

Artikel 38.

Er is een raad van justitie op het eiland St. Martin en een op het eiland St. Eustatius.

Het rechtsgebied van den raad van justitie op St. Martin strekt zich uit over dat eiland met zijne onderhoorigheden, het rechtsgebied van den raad van justitie op St. Eustatius over laatstgemeld eiland en het eiland Saba met hunne onderhoorigheden.

Artikel 39.

De raden van justitie zijn samengesteld uit een president, twee leden, twee leden-plaatsvervangers, een officier van justitie en een griffier.

Artikel 40.

De raden van justitie vonnissen, behoudens hooger beroep, over alle strafbare feiten binnen hun rechtsgebied, waarvan de kennisneming niet is opgedragen aan de kantonrechters van St. Martin, St. Eustatius of Saba.

Over de burgerlijke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits honderd en vijftig gulden niet te boven gaande, ingesteld door de beleedigde partij, die zich in het geding over de strafzaak heeft gevoegd, doen de raden van justitie gelijktijdig met de strafzaak uitspraak.

Artikel 41.

De raden van justitie vonnissen bij de behandeling ter terechtzitting met drie leden.

3. *Van het hof van justitie.*

Artikel 42.

Het hof van justitie is gevestigd op het eiland *Curaçao.*

Het is samengesteld uit een president, twee leden, drie leden-plaatsvervangers, een procureur-generaal, een advocaat-generaal en een griffier.

Artikel 43.

Het hof van justitie neemt in eersten aanleg kennis van alle burgerlijke zaken, waarvan de berechting niet aan een anderen rechter is opgedragen.

Het hof is, wanneer aan zijne kennisneming een eisch in reconventie wordt onderworpen, die tot de bevoegdheid der kantonrechters behoort, tot die kennisneming bevoegd.

Artikel 44.

Het hof van justitie neemt kennis van het hooger beroep van alle daarvoor vatbare vonnissen en beschikkingen op request door kantonrechters in burgerlijke zaken gewezen.

Artikel 45.

Het staat aan partijen, bevoegd tot het aangaan van dading of compromis, vrij, de geschillen, die daarvoor vatbaar zijn, en tot de bevoegdheid van den kantonrechter behooren, bij prorogatie te brengen ter kennis van het hof van justitie.

Insgelijks kunnen partijen, tot die handeling bevoegd, in zaken welke voor dading of compromis vatbaar zijn, afstand doen van het recht van beroep op den Hoogen Raad der Nederlanden.

Artikel 46.

Het hof van justitie vonnist in eersten aanleg over alle strafbare feiten, waarvan de kennisneming niet aan een anderen rechter is opgedragen.

Over de burgerlijke vordering tot vergoeding van kosten en schade, mits honderd en vijftig gulden niet te boven gaande, ingesteld door de beleedigde partij, die zich in het geding over de strafzaak gevoegd heeft, doet het hof gelijktijdig met de strafzaak uitspraak.

Artikel 47.

Het hof van justitie neemt in hooger beroep kennis van de daarvoor vatbare vonnissen door de kantonrechters of de raden van justitie in strafzaken gewezen.

Artikel 48.

Het hof van justitie neemt kennis van alle jurisdictie-geschillen ontstaan:

1º Tusschen kantongerechten onderling;
2º Tusschen de raden van justitie;
3º Tusschen een raad van justitie en een kantongerecht.

Artikel 49.

Het Hof van justitie vonnist in alle zaken met drie rechters.

Artikel 50.

De Gouverneur kan aan de leden en den griffier van het hof van justitie, al dan niet met ontheffing van hunne functiën als zoodanig, de waarneming van andere rechterlijke betrekkingen opdragen, wanneer daarin eene tijdelijke voorziening noodig is.

Artikel 51.

Dit besluit treedt in werking tegelijk met het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie *Curaçao*, vastgesteld bij Ons besluit van 4 October 1913, Nº 61 (P. B. Nº 67).

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's Gravenhage, den 22 Mei 1914.

(get.) WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,
(get.) TH. B. PLEYTE.

Overeenkomstig het oorspronkelijke.
De Secretaris-Generaal
bij het Departement van Koloniën,
(get.) STAAL.
Voor eensluidend afschrift,
De Secretaris-Generaal,
STAAL.

Heeft de opneming daarvan in het Publicatieblad bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 18n. Augustus 1914.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.

Uitgegeven den 20n. Augustus 1914.
De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.